

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

1. de Staatssecretaris van Justitie,
 2. ☐ ☐ ☐ ☐
- appellanten,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/24894 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 3 juli 2007 in het geding
tussen:

appellant sub 2,

en

appellant sub 1.

1. Procesverloop

Bij besluit van 16 juni 2007 is appellant sub 2 (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 3 juli 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, de opheffing van de bewaring bevolen en de vreemdeling schadevergoeding toegekend. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben appellant sub 1 (hierna: de staatssecretaris) bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 3 juli 2007, en de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 10 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brieven zijn aangehecht.

Bij laatstgenoemde brief heeft de vreemdeling tevens een reactie op het hoger-beroepschrift van de staatssecretaris ingediend. Bij brief van 27 juli 2007 heeft de staatssecretaris een reactie op het hoger-beroepschrift van de vreemdeling ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. De in de eerste grief van de staatssecretaris opgeworpen rechtsvragen heeft de Afdeling bij uitspraak van 30 juli 2007 in zaak no. 200704578/1 (aangehecht ter voorlichting van partijen) beantwoord. De overwegingen van die uitspraak zijn ook in dit geval van toepassing, zodat de grief leidt tot vernietiging van de aangevallen uitspraak.

2.2. De tweede grief van de staatssecretaris, die is gericht tegen de gegrondverklaring van het beroep en het bevel tot opheffing van de bewaring, slaagt evenzeer, nu deze beslissingen zijn gegrond op het hiervoor onjuist bevonden oordeel van de rechtbank.

2.3. Het hoger beroep van de staatssecretaris is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het beroep tegen het besluit van 16 juni 2007 beoordelen in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden, voor zover daarop, na hetgeen hiervoor is overwogen, nog moet worden beslist.

2.3.1. Voor zover de vreemdeling heeft gesteld dat de inval in het desbetreffende horecabedrijf te Amsterdam, waarbij hij is staandegehouden, geen politiek draagvlak had, brengt dat, daargelaten wat er van die stelling zij, niet met zich dat in strijd met het vertrouwensbeginsel is gehandeld en de staandehouding en de daaropvolgende inbewaringstelling om die reden voor onrechtmatig moeten worden gehouden.

2.3.2. Volgens de vreemdeling hebben de inval in het horecabedrijf en de staandehouding, anders dan onderscheidenlijk in het proces-verbaal van bevindingen van 22 juni 2007 met nr. 2007162545-1 en het proces-verbaal van de staandehouding is vermeld, op 16 juni 2006 niet omstreeks 01:30 uur plaatsgevonden en bevat het procesdossier ten onrechte geen informatie over de wijze van staandehouding en het tijdstip waarop de politie de actie heeft beëindigd.

Uit de processen-verbaal blijkt dat, voor zover thans van belang, de inval op 16 juni 2006 omstreeks 01:30 uur heeft plaatsgevonden en de vreemdeling omstreeks hetzelfde tijdstip staande is gehouden. Nu de vreemdeling geen tegenbewijs heeft geleverd, dient van de juistheid van deze op ambtsbelofte opgemaakte en ondertekende processen-verbaal te worden uitgegaan. Verder bestaat, in het licht van de zich in het procesdossier bevindende stukken, geen grond voor het oordeel dat de staatssecretaris onvoldoende informatie met betrekking tot de gebeurtenissen na de inval in het horecabedrijf heeft verstrekt.

De grond faalt.

2.3.3. Voorts heeft de vreemdeling betoogd dat, nu de politie de deuren van het pand heeft geblokkeerd en zij de aanwezigen heeft gesommeerd het pand niet te verlaten en zich beurtelings bij de ingang te melden voor een controle op de voet van artikel 50, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000), hij voorafgaande aan de staandehouding op onrechtmatige wijze van zijn vrijheid is beroofd.

Uit het op ambtsbelofte opgemaakte proces-verbaal van bevindingen van 22 juni 2007, nr. 2007162545-1, blijkt dat, voor zover thans van belang, in het horecabedrijf een gerichte actie heeft plaatsgevonden, waarbij alle ongeveer 250 bezoekers zijn gevraagd hun identiteit, nationaliteit en verblijfsrechtelijke positie aan te tonen. Dat de uitoefening van het vreemdelingentoezicht op alle in het horecabedrijf aanwezige bezoekers voor hen een zekere beperking van hun bewegingsvrijheid zal hebben meegebracht, betekent niet dat daarbij ten aanzien van de vreemdeling sprake is geweest van onrechtmatige vrijheidsberoving. Uit de door de vreemdeling gestelde omstandigheden valt niet af te leiden dat de wachttijd die de uitvoering van de controle vergde in zijn geval buitensporig lang is geweest.

De grond faalt.

2.3.4. Volgens de vreemdeling heeft de politie, door bij de inval in het desbetreffende horecabedrijf te Amsterdam op uiterlijke kenmerken te controleren, bij de staandehouding onrechtmatig gehandeld.

In het licht van voormeld proces-verbaal van 22 juni 2007 bestaat geen grond voor het oordeel dat de politie bij de staandehouding van de vreemdeling discriminatoir heeft gehandeld.

De grond faalt.

2.3.5. Voor zover de vreemdeling heeft beoogd te betogen dat hij tussen de staandehouding en de aankomst op het bureau van politie op onrechtmatige wijze van zijn vrijheid is beroofd, faalt ook dat betoog.

Volgens het proces-verbaal van de staandehouding, voor zover thans van belang, is de vreemdeling op 16 juni 2007 om 01:30 uur op grond

van een redelijk vermoeden van illegaal verblijf staande gehouden, is hij, omdat zijn identiteit, nationaliteit of verblijfsrechtelijke positie niet kon worden vastgesteld, overgebracht naar een voor verhoor bestemde plaats en is hij dezelfde dag om 06:15 uur op deze plaats aangekomen.

Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 11 oktober 2002 in zaak no. 200204115/1, JV 2002/438), houdt het overbrengen in de zin van artikel 50, derde lid, van de Vw 2000, naast vervoer, tevens in het wachten op dat vervoer gedurende een redelijke tijd. Gelet op hetgeen de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 31 december 2004 in zaak no. 200408762/1, JV 2005/96), is er in dit geval ook zonder motivering van het tijdsverloop geen grond voor het oordeel dat die redelijke tijd is overschreden. Derhalve bestaat geen grond voor het oordeel dat de vreemdeling na de staandehouding zonder rechtstitel van zijn vrijheid is beroofd.

2.3.6. Het betoog van de vreemdeling dat het voortduren van de bewaring, gezien zijn medische toestand, niet verantwoord is, faalt reeds omdat het niet met medische bescheiden is onderbouwd.

2.3.7. Ten slotte heeft de vreemdeling nog betoogd dat uit het dossier niet blijkt of en, zo ja, welke handelingen ter voorbereiding van zijn uitzetting zijn verricht.

Uit het ter zake daarvan opgemaakte proces-verbaal van 16 juni 2007 blijkt dat de vreemdeling na zijn inbewaringstelling nader is gehoord ter vaststelling van zijn identiteit, nationaliteit en verblijfsrechtelijke positie. Van de staatssecretaris kon, gezien het grote aantal inbewaringstellingen waartoe de in het horecabedrijf gehouden controle heeft geleid, in dit geval niet worden verwacht om voorafgaande aan de zitting van de rechtbank, die op de tiende dag na de bekendmaking van het besluit van 16 juni 2007 heeft plaatsgevonden, nog andere activiteiten te ontplooiën. Onder deze omstandigheden bestaat derhalve geen grond voor het oordeel dat de staatssecretaris onvoldoende voortvarend aan de uitzetting van de vreemdeling heeft gewerkt.

De grond faalt.

2.4. Nu de in beroep voorgedragen beroepsgronden niet tot een ander oordeel leiden, zal de Afdeling het beroep van de vreemdeling tegen de inbewaringstelling ongegrond verklaren. Er is geen grond voor schadevergoeding.

2.5. Gelet op het voorgaande, heeft de vreemdeling geen belang meer bij de behandeling van het door hem ingestelde hoger beroep, zodat dit kennelijk niet-ontvankelijk is.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep van de vreemdeling niet-ontvankelijk;
- II. verklaart het hoger beroep van de Staatssecretaris van Justitie gegrond;
- III. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 3 juli 2007 in zaak no. AWB 07/24894;
- IV. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond;
- V. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. T.M.A. Claessens, Voorzitter, en mr. P.A. Offers en mr. R. van der Spoel, Leden, in tegenwoordigheid van mr. R.J.R. Hazen, ambtenaar van Staat.

w.g. Claessens
Voorzitter

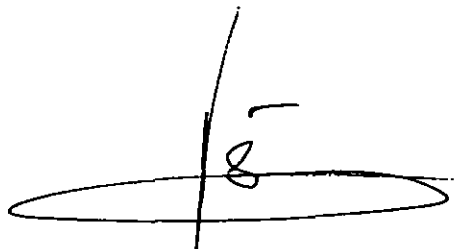
w.g. Hazen
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 6 augustus 2007

452.

Verzonden: 6 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak